

PAKT RIBBENTROP – MOŁOTOW IV ROZBÓR POLSKI

W nocy 23 sierpnia 1939 roku w Moskwie, przy okazji podpisania "Paktu o nieagresji pomiędzy Rzeszą Niemiecką i Związkiem Socjalistycznych Republik Rad", pełnomocnicy Niemiec i ZSRR - Ulrich Friedrich Willy Joachim Ribbentrop, minister spraw zagranicznych III Rzeszy, członek NSDAP, oraz Wiaczesław Michajłowicz Mołotow (prawdziwe nazwisko Skriabin) Przewodniczący Rady Komisarzy Sowieckich, sekretarz KC SDPRR(b), członek Biura Politycznego WKP(b) - przedyskutowali w tajnych rozmowach sprawę granicy ich obopólnych stref interesów w Europie Wschodniej. Ich wynikiem było podpisanie tajnego protokołu.

Podpisanie paktu o nieagresji oraz tajnego protokołu przez Ribbentropa oraz Mołotowa w dniu 23 sierpnia 1939 roku.

Wtedy została przypieczętowana wspólna decyzja Rosjan oraz Niemców o rozpoczęciu drugiej wojny światowej oraz czwartym rozbiórze Polski. Hitler miał więc sojusznika, z którym rozpoczynał wojnę i nie musiał się bać porozumienia Zachodu z ZSRR. Mógł w miarę bez ryzyka zrealizować plan ataku na Polskę, który został opracowany już w kwietniu. Stalin natomiast zyskiwał przyczółek do planowanego ataku na Europę. Mógł także stworzyć na polskich ziemiach organizacje prokomunistyczne legitymujące jego poczynania oraz doprowadzić do zagłady Polski, która była istotną przeszkodą w komunistycznym podboju imperialistycznej Europy. Stalin wyjaśnił przyczyny podjęcia takiej decyzji na posiedzeniu Biura Politycznego WKP(b) w dniu 19 sierpnia:

Jeżeli zawrzemy układ o wzajemnej pomocy z Francją i Wielką Brytanią, Niemcy zrezygnują z Polski i zaczną szukać modus vivendi z państwami zachodnimi. Wojnie się zapobiegnie, ale w przyszłości wydarzenia mogą przyjąć obrót niebezpieczny dla ZSSR. Jeżeli przyjmemy propozycję Niemiec i zawrzemy z nimi pakt o nieagresji, Niemcy, oczywiście, napadną na Polskę, a wtedy przystąpienie do tej wojny Francji i Anglii będzie nieuniknione. Europę Zachodnią ogarną poważne niepokoje i zamieszki. W tych warunkach będziemy mieli duże szanse pozostania na uboczu konfliktu i przystąpienia do wojny w dogodnym dla nas momencie (...).

Towarzysze! W interesie ZSSR - Ojczyzny Mas Pracujących, jest, by wojna wybuchła pomiędzy Rzeszą i kapitalistycznym blokiem angielsko-francuskim. Należy zrobić wszystko, żeby ta wojna ciągnęła się jak najdłużej, po to, by obie strony nawzajem się wyniszczyły. Właśnie dlatego powinniśmy się zgodzić na zawarcie zaproponowanego przez Niemcy paktu, i pracować nad tym, by ta wojna, gdy już zostanie wypowiedziana, trwała jak tylko można najdłużej.

Polskę łączyły umowy sojusznicze z Wielką Brytanią oraz Francją. W dniu 27 sierpnia kopia tajnego protokołu do paktu była już znana ministrowi spraw zagranicznych Wielkiej Brytanii Edwardowi Frederickowi Lindley Woodlord 1. hrabiemu Halifax. Brytyjczycy otrzymali go od Amerykanów. Ambasador USA w ZSRR Charles Eustis "Chip" Bohlen otrzymał go od niemieckiego antyfaszysty Hansa-Heinricha Herwartha von Bittenfelda - sekretarza ambasadora niemieckiego w Moskwie Friedricha-Wenera Grafa von der Schulenburga. Dzień później o protokole byli poinformowani już Francuzi, ale nie najbardziej nim zainteresowany sojusznik - Polska! Co więcej Brytyjczycy oraz Francuzi w przededniu wojny przekonywali Polaków, aby ci opóźnili mobilizację i przyjęli warunki Niemców, wprowadzając dezorganizację i chaos w przygotowaniach do odparcia ataku. Te działania, oraz zatajenie treści tajnego protokołu do paktu, przyczyniły się do szybszej klęski militarnej Polski oraz do załamania się znaczenia polskiej dyplomacji na arenie międzynarodowej. Już wcześniej sojusznicy Polski spisali ją na straty.

Polskie wersje tekstu obydwu dokumentów:

1939 sierpień 23, Moskwa

Pakt o nieagresji między Niemcami a ZSRR

Rząd ZSRR i Rząd Niemiecki kierując się pragnieniem utrwalenia sprawy pokoju między ZSRR a Niemcami oraz wychodząc z podstawowych założeń paktu o neutralności, zawartego między ZSRR a Niemcami w kwietniu 1926 r., wyraziły zgodę na następujące porozumienie.

Art. I

Obie umawiające się Strony zobowiązują się do powstrzymania się od wszelkiej przemocy, od wszelkich aktów agresji i wszelkich napaści we wzajemnych stosunkach zarówno oddzielnie, jak i łącznie z innymi państwami.

Art. II

W przypadku gdy jedna z umawiających się Stron stanie się obiektem działań wojennych ze strony państwa trzeciego, druga umawiająca się Strona nie okaże temu państwu poparcia w żadnej formie.

Art. III

Rządy obydwu umawiających się Stron pozostają w przyszłości we wzajemnym kontakcie dla konsultacji w celu wzajemnego informowania się w kwestiach, dotyczących ich wspólnych interesów.

Art. IV

Żadna z umawiających się Stron nie weźmie udziału w jakimkolwiek ugrupowaniu państw, które bezpośrednio lub pośrednio jest skierowane przeciwko drugiej Stronie.

Art. V

W razie powstania sporów lub konfliktów między umawiającymi się Stronami w sprawach tego lub innego rodzaju obie Strony będą rozstrzygać te spory lub konflikty wyłącznie przez przyjazną wymianę poglądów albo w razie potrzeby przez ustanowienie komisji dla uregulowania konfliktu.

Art. VI

Pakt niniejszy zostaje zawarty na lat dziesięć, z tym, że o ile jedna z umawiających się Stron nie wypowie go na rok przed upływem terminu, termin mocy obowiązującej tego paktu uważać się będzie za przedłużony automatycznie na następne pięć lat.

Art. VII

Pakt niniejszy podlega ratyfikacji w możliwie najkrótszym terminie. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powinna nastąpić w Berlinie. Pakt wchodzi w życie niezwłocznie po jego podpisaniu.

Sporządzony w dwóch oryginałach w języku rosyjskim i niemieckim, w Moskwie, 23 sierpnia 1939 r.

Z upoważnienia Rządu ZSRR W. Mołotow W imieniu Rządu Rzeszy Niemieckiej J. Ribbentrop

Tajny protokół dodatkowy

1. W wypadku nastąpienia terytorialnych lub politycznych zmian na terenach należących do państw bałtyckich (Finlandia, Estonia, Łotwa i Litwa) północna granica Litwy stanowić będzie granicę pomiędzy strefami interesów Niemiec i ZSSR. W związku z tym obie strony uznają interesy Litwy w rejonie Wilna.

2. W razie zmian terytorialnych i politycznych na obszarach należących do państwa polskiego, strefy interesów Niemiec i ZSSR będą rozgraniczone mniej więcej wzdłuż linii rzek Narwi, Wisły i Sanu. Zagadnienie, czy interesy obu stron czynią pożądanym utrzymanie odrębnego państwa polskiego i jakie mają być granice tego państwa, może być ostatecznie rozstrzygnięte dopiero w toku wydarzeń politycznych. W każdym razie oba rządy rozważą tę sprawę w drodze przyjaznego porozumienia.

3. Jeżeli idzie o Europę południowo-wschodnią to strona radziecka podkreśla swoje zainteresowanie Besarabią. Ze strony niemieckiej stwierdza się zupełne desinterresament odnośnie tego terytorium.

4. Protokół niniejszy traktowany będzie przez obie strony jako ściśle tajny.

Za rząd Rzeszy Niemieckiej J.J. Ribbentrop Za rząd ZSSR W. Mołotow

WYKORZYSTANO: WWW.1939.PL